

feelser, skrive deres Navne ind blandt Fremtidens Adel", og „at være dømt for en politisk Forfølgelse er en Værelse, som giver særlig Udkomst til Hæders- og Tillidsposter". — „Der gaa Lovbryderne som sædvanlig fri, medens Ordenens Haandhævere blive straffede. — I dette Tilfælde frembød der sig en særlig Lejlighed for Højre til at hæbne sig paa Berg og ved at faa Folketingets Formand straffet at gjøre et Forsøg paa at terrorisere Venstre — —".

Den 7de, 9de og 10de Oktober 1885 fandt der for de tre til 6 Maaneders Fængsel paa sædvanlig Fængsel for Vold imod Øvrigheden dømte Personer Hyltingsfester Sted i forskellige Foreninger i Kjøbenhavn. Ifølge „Morgenbladet"s, „Politiken"s og „Social-Demokraten"s Referater fandt der ved disse Lejligheder bl. A. følgende Udtalelser:

„Nu har vi i disse 2 Mand Repræsentanter for Handlækraften."

„De to Mænd siger selv, at de kun har gjort, hvad de ansaa for deres Pligt. Men netop dette, at gjøre sin Pligt fuldstændig, naar det gjælder, er det, vi hædrer saa højt, det er hertil, vi trænger under den nærværende Kamp."

„Folk trænger til at lære at protestere mod den Behandling, vore Meningsfæller undergives. Det bidrager saa meget til vort Fædrelands Gavn, fordi disse Demonstrationer demoraliserer Befolkningen overfor de Øvrigheder, der handler ulovlig... Disse Mænd har bidraget til at skabe en Situation, der demoraliserer Befolkningen overfor grundlovsbrydende Embedsmænd, en Situation, der lærer Befolkningen hverken at agte eller respektere eller anse nogen Dom, der fældes under dette Provisoriums Indflydelse."

Et Par Dage efter Attentatet paa Konsejlspræsidenten skrev Venstrebladet „Silkeborg Avis": „Denne Daad er en direkte paavisselig Frucht af den Indvirkning, som Provisoristernes Færd have haft paa en ærlig ung Sjæl, hvis Besindighed ikke har været stærk nok til at holde hans oprørte Følelser itomme. Hvor raaber ikke denne Daad Advarslens manende Raab ud over Provisoristernes Lejr! . . . Hans Haand har ikke rystet. Han ramte Hr. Estrup midt paa Brystet, og kun et Tilfælde og hans Vaabens Svaghed forhindrede Gjerningens Fuldbærelse. Saa lod han sig rolig arrestere. Han bad dem ikke holde paa ham. Han vilde ikke løbe sin Vej. Han vidste, at hans Gjerning var halsløs Daad; men han vilde staa ved den. Han lukkede Revolveren, for at der ikke skulde ske unødigt Skade med den, og bad dem skjule den, for ikke at vække unødigt Opsigt. Saa gik han i Fængsel og aflagde aaben Bekjendelse om, at han havde gjort det for Frihedens Skyld, og at han meget beklagede ikke at have naaet sin Hensigt. For sin egen Skæbne røbede han ingen Sorg; kun beklagede han sine Forældre. Der er i denne faamælte Resolutioen et værdigt Tegn. Saa vidt har Provisoristernes Regimenter drevet Landet i Jammer og Fortvivlelse, at fredelige, rolige Arbejdsmedlemmer drives til en saadan fortvivlet Bestemthed."

Da Aarhus konservative Klub den 30te August afholdt Jæneindvielsesfest med en Udflugt til Hinnerup Skov, blev det Gytratog, der førte Klubben tilbage om Aftenen, ved Afgangen fra Hinnerup Station bombarderet med Sten og Grus, hvorved adskillige Personer blev saarede. En af de Skyldige, Væver Koldbe fra Hinnerup, blev idømt en Bøde, som han afføede med 13 Dages Fængsel. Efter sin Løsladelse hædredes han den 22de November med et Festmaal. Blandt andet udtaltes ifølge Socialistbladet „Demokraten"s Referat: „Vi siger som N. N. sagde ved Skanderborgmødet: „Ingen Forpostfægtninger, men naar Tiden kommer, saa Slag over hele Linien"; men indtil da skal de Mænd, der maa lide for Andres Forbrydelser, vide, at de have vor inderlige Sympathi, enten det er Smaat eller Stort, de have begaaet, eller de slet Intet have gjort, og derfor et Leve for Væver Koldbe."